

C_2020054RO.01001402.xml
17.2.2020

RO

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 54/14

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 4 octombrie 2019 – ITH Comercial Timișoara SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Cauza C-734/19)

(2020/C 54/18)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul București

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: ITH Comercial Timișoara SRL

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Întrebările preliminare

1.1.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (1), și în special articolul 167 și articolul 168, principiul securității juridice și protecției așteptărilor legitime, principiul nediscriminării și principiul neutralității fiscale permit sau se opun ca dreptul de deducere a TVA-ului aferent unor cheltuieli de investiție, făcute de către persoana impozabilă cu intenția de a le aloca realizării unei operațiuni taxabile, să fie pierdut de către aceasta în cazul abandonului ulterior al investiției preconizate?

1.2.

Dacă aceleași prevederi și principii permit sau se opun ca dreptul de deducere, în cazul abandonului investiției, să fie pus în discuție și în alte împrejurări decât cele în care persoana impozabilă a săvârșit un abuz sau o fraudă?

1.3.

Dacă aceleași prevederi și principii permit sau se opun unei interpretări în sensul că împrejurările în care dreptul de deducere poate fi pus în discuție în cazul abandonului investiției ar include:

1.3.1.

materializarea ulterioară a unui risc de nerealizare a investiției cunoscut de către persoana impozabilă la momentul realizării cheltuielilor de investiție, cum ar fi faptul că o autoritate publică nu a aprobat un plan urbanistic necesar pentru realizarea investiției respective?

1.3.2.

schimbarea în timp a împrejurărilor economice astfel încât investiția preconizată și pierde profitabilitatea pe care o avea la data inițierii sale?

1.4.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și principiile generale de drept european trebuie interpretate în sensul că, în cazul abandonului investiției:

1.4.1.

abuzul sau fraudă care justifică punerea în discuție a dreptului de deducere se prezumă ori trebuie dovedite de organele fiscale?

1.4.2.

dovada abuzului sau fraudei poate fi făcută prin prezumții simple sau necesită mijloace de probă obiective?

1.5.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și principiile generale de drept european permit sau exclud ca, în cazul abandonului investiției, abuzul sau fraudă care justifică punerea în discuție a dreptului de deducere să fie reținute atunci când persoana impozabilă nu se poate folosi de bunurile și serviciile pentru care și-a dedus TVA-ul în niciun scop, deci nici în scopuri pur private?

1.6.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și principiile generale de drept european trebuie interpretate în sensul că, în cazul abandonului investiției, circumstanțe ulterioare realizării cheltuielilor de investiție de către persoana impozabilă, cum ar fi (i.) intervenția unei crize economice sau (ii.) materializarea unui risc de nerealizare a investiției existent la data efectuării cheltuielilor de investiție (de exemplu, faptul că o autoritate publică nu a aprobat un plan urbanistic necesar pentru realizarea investiției respective) sau (iii.) modificarea estimărilor privind profitabilitatea investiției, reprezintă împrejurări exterioare voinței persoanei impozabile ce pot fi avute în vedere pentru stabilirea bunei sale credințe?

1.7.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și în special articolul 184 și articolul 185, principiul securității juridice și protecției așteptărilor legitime, principiul nediscriminării și principiul neutralității fiscale trebuie interpretate în sensul că abandonul investiției constituie un caz de regularizare a TVA-ului?

Cu alte cuvinte, dacă repunerea în discuție a dreptului de deducere a TVA-ului aferent unor cheltuieli de investiție făcute de către persoana impozabilă cu intenția de a le alocă realizării unei operațiuni taxabile, în cazul în care investiția este abandonată ulterior, se realizează prin mecanismul regularizării TVA-ului?

1.8.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată permit sau se opun unei reglementări naționale care prevede, cu titlu limitativ, menținerea dreptului de deducere a TVA-ului aferent investițiilor abandonate exclusiv în două ipoteze, identificate prin trimiterea sumară la două decizii ale CJUE: (i.) atunci când, din circumstanțe care nu depind de voința sa, persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunțat Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-37/95 Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV, precum și (ii.) în alte cazuri în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa, astfel cum a fost pronunțat Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (1NZO) împotriva Statului Belgian?

1.9.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, principiul securității juridice și protecției așteptărilor legitime permit sau se opun ca organele fiscale să revină asupra unor recunoașteri, cuprinse în rapoarte de inspecție fiscală anterioare sau în decizii anterioare de soluționare a unor contestații administrative:

1.9.1.

în sensul că particularul a achiziționat bunuri și servicii cu intenția de a le alocă realizării unei operațiuni taxabile?

1.9.2.

în sensul că suspendarea sau abandonul unui proiect de investiții a fost determinat de o anumită împrejurare exterioară voinței persoanei impozabile?

2.1.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și în special articolul 28 permit sau se opun ca mecanismul structurii de comisionar să se aplice și în afara unui contract de mandat fără reprezentare?

2.2.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și în special articolul 28 trebuie interpretate în sensul că

structura de comisionar este aplicabil? atunci când o persoană impozabilă realizează o construcție conform cerințelor și exigențelor activității unei alte persoane juridice, cu scopul de a menține construcția în proprietate proprie și doar de a o închiria, la finalizarea sa, către această altă persoană juridică?

2.3.

Dacă aceleași prevederi trebuie interpretate în sensul că, în situația descrisă anterior, constructorul trebuie să refactureze cheltuielile de investiție aferente realizării construcției către persoana juridică spre care ar urma să închirieze construcția la finalizare și să colecteze TVA-ul aferent de la aceasta din urmă?

2.4.

Dacă aceleași prevederi trebuie interpretate în sensul că, în situația descrisă anterior, constructorul are obligația de refacturare a cheltuielilor de investiție și de colectare a TVA-ului aferent atunci când stopează definitiv lucrările de construire din cauza restrângerii drastice a activității economice a persoanei către care construcția urma să fie închiriată, restrângere cauzată de iminenta insolvență a celei din urmă?

2.5.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și principiile generale de drept european trebuie interpretate în sensul că organele fiscale pot recalifica operațiunile derulate de persoanele impozabile, prin ignorarea clauzelor contractelor încheiate de către acestea, chiar dacă respectivele contracte nu sunt simulate?

2.6.

Dacă prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și în special principiul securității juridice și protecției așteptărilor legitime permit sau se opun ca organele fiscale să revină asupra unor recunoașteri [ale] dreptului persoanei impozabile de a-și deduce TVA-ul, cuprinse în rapoarte de inspecție fiscală anterioare sau în decizii anterioare de soluționare a unor contestații administrative?

(1) Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.).